॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

नमंस्ते रुद्र मृन्यवं उतो त् इषंवे नमंः। नमंस्ते अस्तु धन्वंने बाहुभ्यांमुत ते नमंः। या त् इषुंः शिवतंमा शिवं बभूवं ते धनुंः। शिवा शंर्व्यां या तव तयां नो रुद्र मृडय। या ते रुद्र शिवा त्नूरघोरापांपकाशिनी। तयां नस्तुनुवा शन्तंमया गिरिशन्ताभि चांकशीहि। यामिषुंं गिरिशन्त हस्तें (१)

बिमुर्घ्यस्तेवे। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हि सीः पुरुषं जगंत्। शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छां वदामिस। यथां नः सर्विमिञ्जगंदयक्ष्म स् सुमना असंत्। अध्यवोचदिधवृक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक्। अही श्रृंश्च सर्वां अस्पन्थसर्वां श्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो अरुण उत बुश्चः सुमङ्गलः। ये चेमा र रुद्रा अभितो दिक्ष (२)

श्रिताः संहस्रशोऽवैषा है हेर्ड ईमहे। असौ योऽवसर्पति नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदशन्नदंशन्नदहार्यः। उतैनं विश्वां भूतानि स दृष्टो मृंडयाति नः। नमो अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीदुषें। अथो ये अंस्य सत्वांनोऽहं तेभ्योंऽकरं नमंः। प्र मृंश्च धन्वनस्त्वमुभयोरार्लियोर्ज्याम्। याश्चं ते हस्त इषवः (३)

परा ता भंगवो वप। अवृतत्य धनुस्त्व सहंस्राक्ष शतेंषुधे।

निशीर्यं शल्यानां मुखां शिवो नेः सुमनां भव। विज्यं धर्नुः कप्रदिनो विश्रालयो बाणवा र उत। अनेशत्रस्येषव आभुरस्य निष्क्षथिः। या ते हेतिर्मीदृष्टम् हस्ते बुभूवं ते धर्नुः। तयास्मान् विश्वतुस्त्वमयक्षमया

परि ब्युजा नर्मस्ते अस्त्वायुंधायानांतताय धृष्णवें। उभाभ्यांमुत ते नमों बाहुभ्यां तव धन्वंने। परि ते धन्वंनो हेतिरस्मान्वृंणक्त विश्वतंः। अथो य इंषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेहि तम्॥ (४)

हस्तं विश्वपंत उमान्यां ब्राविश्वतिश्वा—[१]
नमो हिरंण्यबाहवे सेनान्यें दिशां च पत्ये नमो नमों वृक्षेभ्यो
हिरंक्शेभ्यः पशूनां पत्ये नमो नमः सस्पिश्वराय त्विषीमते
पथीनां पत्ये नमो नमों बस्रुशायं विव्याधिनेऽन्नांनां पत्ये नमो
नमो हिरंकेशायोपवीतिने पृष्टानां पत्ये नमो नमों भ्वस्यं हेत्यै

जगंतां पतंये नमो नमों रुद्रायांतताविने क्षेत्रांणां पतंये नमो नमेः सूतायाहंन्त्याय वनांनां पतंये नमो नमेः (५)
रोहिंताय स्थपतंये वृक्षाणां पतंये नमो नमों मित्रिणें वाणिजाय कक्षांणां पतंये नमो नमों भुवन्तयें वारिवस्कृतायौषधीनां पतंये नमो

कक्षाणा पत्य नमा नमा मुब्न्तय बारिवस्कृतायावधाना पत्य नमा नमं उच्चैर्घोषायाकुन्दयंते पत्तीनां पत्ये नमो नमः कृथ्स्नवीताय धावते सत्वनां पत्ये नमः॥ (६)

वर्नानां पत्रंथे नम् एकान्निष्ट्शचं॥———[२] नम्ः सहंमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनां पत्रंथे नम्ो नमः

ककुभायं निष्क्षिणें स्तेनानां पतंये नमो नमों निष्क्षिणं इष्धिमते तस्कराणां पतंये नमो नमो वश्चते परिवश्चते स्तायूनां पतंये नमो नमो निचेरवें परिचरायारंण्यानां पतंये नमो नमोः सृकाविभ्यो जिघा स्त्यो मुष्णतां पतंये नमो नमोंऽसिमद्यो नक्तं चर्रद्यः प्रकृन्तानां पतंये नमो नमें उष्णीषिणें गिरिचरायं कुलुश्चानां पतंये नमो नमेः (७)

कुलुआनं पर्तये नमो नमोऽर्वपितिन्युकीणि चा————[३] नर्म आव्याधिनींभ्यो विविध्यंन्तीभ्यश्च वो नमो नम् उर्गणाभ्यस्तु रहृतीभ्यश्च वो नमो नमो गृथ्सेभ्यो गृथ्सपितिभ्यश्च वो नमो नमो वातेंभ्यो व्रातंपितिभ्यश्च वो नमो नमो गृणेभ्यों गृणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महन्द्राः क्षुष्ठकेभ्यंश्च वो नमो नमो र्थिभ्योऽर्थेभ्यंश्च वो नमो नमो र्थेभ्यः (९)

रथंपतिभ्यश्च वो नमो नमुः सेनाभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः

क्षत्तुभ्यंः सङ्ग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नमस्तक्षंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलांलेभ्यः कमरिभ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमो नमो हषुकुद्धो धन्वकुद्धांश्च वो नमो नमो मृग्युभ्यः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमो नमः श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नमः॥ (१०)

रथै-यः अपंतिभ्यश् हे चं॥————[४] नमों भ्वायं च रुद्रायं च नमः श्वायं च पशुपतंये च नम्। नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमः कपर्दिने च व्युप्तकेशाय च

नमः सहस्राक्षायं च शत्र्यंन्वने च नमों गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नमों मीदुष्टंमाय चेषुंमते च नमों हस्वायं च वामनायं च नमों बृह्ते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृध्वंने च (११)

नमो अग्नियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नमं ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥ (१२)

मुं वृध्वेने च पर्श्वविश्यतिश्व॥_____[५]

नमों ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमः पूर्वजायं चापर्जायं च नमों मध्यमायं चापगृत्भायं च नमों जघन्यांय च बुध्रियाय च नमः सोभ्यांय च प्रतिसर्याय च नमो याम्यांय च क्षेम्यांय च नमं उर्वर्याय च खत्यांय च नमः श्लोक्यांय चावसान्यांय च नमो बन्यांय च कक्ष्यांय च नमः श्रुवायं च प्रतिश्रुवायं च (१३)

पञ्चमः प्रश्नः (काण्डम् ४) नमं आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूरांय चावभिन्दते च नमों वर्मिणें च वरूथिनें च नमों बिल्मिनें च कवचिनें च नर्मः श्रुतायं च श्रुतसेनायं च॥ (१४)

नमों दुन्दुभ्याय चाहनुन्याय च नमों धृष्णवें च प्रमृशायं च नमों

दूतायं च प्रहिताय च नमों निष्क्षिणे चेषुधिमतें च नमस्तीक्ष्णेषंवे चायुधिने च नर्मः स्वायुधायं च सुधन्वेने च नमः स्रुत्याय च पथ्याय चु नर्मः काट्याय च नीप्याय चु नमः सूद्याय च सरस्याय च नमों नाद्यायं च वैशन्तायं च (१५)

नमः कूप्याय चावुट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्यायं च नमो मेघ्यांय च विद्युत्यांय च नमं ईध्रियांय चातप्यांय च नमो वात्यांय

च रेष्मियाय च नमों वास्तव्याय च वास्तुपायं च॥ (१६) वैशन्तायं च त्रिष्शर्च॥

नमः सोमाय च रुद्रायं च नमंस्ताम्रायं चारुणायं च नमंः शंगायं च पशुपतंये च नमं उग्रायं च भीमायं च नमों अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नमों हन्ने च हनीयसे च नमों वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नर्मस्ताराय नर्मः शम्भवें च मयोभवें च नर्मः शङ्करायं च मयस्कुरायं च नमंः शिवायं च शिवतंराय च (१७)

नमुस्तीर्थ्याय चु कूल्याय चु नमः पार्याय चावार्याय चु नमः

प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नमं आतार्याय चालाद्यांय च नमः शष्य्याय च फेन्याय च नमः सिकत्याय च प्रवाह्याय च॥ (१८)

श्वतंत्रय च विर्श्वचं ——[८]
नमं इरिण्यांय च प्रपृथ्यांय च नमः कि शिलायं च क्षयंणाय
नमः कपर्दिनं च पलस्तयं च नमो गोष्ठ्यांय च गृह्यांय च

च नमः कपर्दिने च पुलस्तये च नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमः काट्याय च गह्वरेष्ठायं च नमो हृद्य्याय च निवेष्प्याय च नमः पाश्सव्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्याय च हिर्देत्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च (१९)

नमं ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमः पृण्याय च पर्णशृद्याय च नमों ऽपगुरमाणाय चाभिघृते च नमं आक्खिद्ते चं प्रक्खिद्ते च नमों वः किरिकेभ्यों देवाना १ हृदंयभ्यो नमों विक्षीणकेभ्यो नमों विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिरहृतेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥ (२०)

द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रत्रीलंलोहित। एषां पुरुषाणामेषां पंशूनां मा भेमारो मो एषां किं चनामंमत्। या ते रुद्र शिवा तुनूः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुदस्यं भेषजी तयां नो मह जीवसें। इमार

विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें। इमार रुद्रायं त्वसें कपर्दिनें क्ष्यद्वीराय प्र भेरामहे मृतिम्। यथां नः शमसंद्विपदे चतुंष्पदे विश्वं पुष्टम्ग्रामें अस्मिन्न (२१)

अनांतुरम्। मृडा नों रुद्रोत नो मयंस्कृधि क्षयद्वीराय नमंसा

विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुंरायजे पिता तदंश्याम् तवं रुद्र प्रणीतौ। मा नो महान्तंमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षंन्तमुत मा ने उक्षितम्। मा नो वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नंस्तनुवंः (२२)

रुद्र रीरिषः। मा नंस्तोके तनये मा न आयंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेष रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधीर्ह्विष्मंन्तो नमंसा विधेम ते। आरात्तें गोघ्र उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्रम्से ते अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूह्मधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः। स्तुहि (२३)

श्रुतं गंर्तसदं युवांनं मृगं न भीममुंपहृत्नुमुग्रम्। मृडा जरित्रे रुंद्र स्तवांनो अन्यं ते अस्मित्रि वंपन्तु सेनाः। परि णो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्यं दुर्मृतिरघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्र्यस्तनुष्व् मीढ्वंस्तोकाय तनयाय मृडय। मीढ्यंष्टम् शिवंतम शिवो नः सुमनां भव। प्रमे वृक्ष आयुंधं निधाय कृत्तिं वसांन आ चंरु पिनांकम् (२४)

बिभ्रदा गंहि। विकिरिद् विलोहित् नमंस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्र हेतयोऽन्यमस्मन्नि वंपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा बांहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशांनो भगवः पराचीना मुखां कृषि॥ (२५)

अस्मि इस्तुनुवंः स्तुहि पिनांकुमेकान्नत्रि रूशचं॥

सहस्रांणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याँम्। तेषा रं सहस्रयोज् नेऽव धन्वांनि तन्मसि। अस्मिन्मंहृत्यंण्वेंऽन्तरिक्षे भ्वा अधि। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः श्वां अधः क्षेमाचराः। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर् रुद्रा उपंश्रिताः। ये वृक्षेषुं सस्पिश्रंरा नीलंग्रीवा विलोहिताः। ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कप्रदिनः। ये अन्नेषु विविध्यंन्ति पात्रेषु पिबंतो जनान्। ये पृथां पंथिरक्षंय ऐलबुदा यृव्युधः। ये तीर्थानि (२६)

प्रचरंन्ति सृकावंन्तो निष्क्षिणः। य एतावंन्तश्च भूयारं सश्च दिशों रुद्रा विंतस्थिरे। तेषारं सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। नमां रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येंऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामत्रं वातों वर्षमिषंवस्तेभ्यो दश् प्राचीर्दशं दक्षिणा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोध्वांस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि (२७)

तीर्थानि यश्च पद्वं॥———[११]

[अश्मृन् य ड्रमोर्देनमाशुः प्राचीं जीमूर्तस्य यदर्कन्दो मा नों मित्रो ये वाजिनं नवं (९) अश्मन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्मं यच्छतु तेषांमभिगीतिः पद्वंत्वारिश्शत्। अश्मन् हविष्मान्ं॥]